

ժելատ հարցեր են, որոնց գլուխ բերելը և լուծելը վերապահված է միայն քաղաքային կազմի իրաւասութեան: Սակայն, ինչպէս ասացինք, այդ բոլոր պահասութիւնները մինչև այսօր թողնուած են անուշադրութեան: Իսկ այդ պահասութիւնները լրացնելու և հոգալու միակ զբաւականքն է՝ ունենալ արժանաւոր քաղաքային գործիչներ: Քաղաքային խորհրդի կամ դումայի աջող կազմակերպութիւնը կ'ընդունի նրա բեղմնաւոր և արդիւնաւոր գործունէութիւնը, ուստի պէտք է աշխատել, որքան կարելի է, որ նոր կազմի ընտրութիւնները աշխուղ լինեն: Ընտրողները միակ սրելզբունքը լինելու է քաղաքի և հասարակութեան շահը: Բոլորովին պէտք է չքանայ նրանցից «խաթը» ու «խնամէականութիւնը»:

Եթէ այս սկզբունքով առաջնորդեն մեր ընտրողները, մենք ապագայում կ'ունենանք քիչ շատ կանօնաւոր կազմ, որով ապահովված կ'ընդունի թէ քաղաքի բարեկարգութիւնը և թէ բնակիչների բարեկեցութիւնը:

Սակայն մեր ժողովուրդը միշտ անտարբեր և անփոյթ է վերաբերվել դէպի այս կենսական հարցը: Մի և նոյն երեւոյթը մենք տեսնում ենք և այժմ: Չը նայելով, որ ընտրութիւնը մօտ է, այսօր կամ վաղը սկսվելու է, սակայն մեր ժողովուրդը բոլորովին անտարբերութիւն ու սառնութիւն է ցոյց տալիս: ոչ մի հետաքրքրութիւն կամ նախապատրաստութիւն չենք նկատում դէպի այդ ընտրութիւնները: Ուրեմն այժմանից կարելի է՝ գուշակել, թէ ինչ հետեանք են ունենալու դրանք: Լոկ տրտունջներով ու անբաւականութիւններ արտայայտելով ապագայում՝ գործը չէ բարեւաւում: այդ բոլորը պէտք է ի նկատի ունենալ միայն գործի սկզբին՝ ընտրութեան ժամանակ: օգտակար առիթից է ընտրութեանը վերաբերվելը աշխուղութեամբ, մեր պարտականութեան և իրաւունքի խորին գիտակցութեամբ, ապա թէ ոչ ապագայի տրտնջներն ու բողոքները ապարդիւն են և անտեղի... Սպասենք, տեսնենք: արագ լինուի ընտրող

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՆԵՐ

Յիշեցնում ենք Թիֆլիսի մեր ընթերցողներին, որ այսօր երեկոյան Թիֆլիսի արտիստական ընկերութեան թատրոնական դահլիճում յայտնի դուրս Բլիւմենսալ կը կարգայ դասախօսութիւն թրքախօսի մասին:

Թիֆլիսում եղանակները վերջին օրերս անձրևային են. օդը բաւական տաք է. բոլոր ասկանութիւնները սկսել է ցոյց տալ գարնանային կենդանութեան նշոյններ:

Պարսկաստանի նախկին առաջին մինիստր Աթաբեկ-Աղամ Միլլա - Ալի - Ասխար - Սանը Մոսկվայի ուսումնարանական շրջանի վարչութեանը խնդրել էր, որ Պարսկաստանից եկած թագաժառանգ Նիկոլայի լիցէօնում սփորող պարսիկ աշակերտներն ազատ մնան

չարչարել, որ նրանք երբորդ անգամ ներկայացան Վիշնուին:

Տէր, —ասում էին նրանք, — դու մեզ մեծ և անկարողութիւն բարեբեր շնորհեցիր, բայց այդ բարեբերութիւնը մեր հ. անօրինիւր այնպէս, որ բունը յաւիտեական լինի:

Վիշնուն կնճեց յօնքերը ի նշան բարկութեան և ծանծրացուցիչ դիմումների և ասաց.

— Ես չեմ կարող ձեզ տալ այդ. գնացէք գետի անցնելու տեղը, և նրա միւս կողմին դուր կը գտնէք այն, ինչ որ ցանկանում էք: Մարդիկ հետեանցին աստուածութեան ձայնին և խուժանը ուղղվեց դէպի լճակը, կանգնեց նրա առաջ և սկսեց դիտել միւս կողմը:

Հանգիստ, պարզ և գոյն գոյն ծաղիկներով նկարված ջրի տարածութեան ետև փովել էր Երվանդի երկիրը — Մահի Մարգարէտիւնը:

Այնտեղ ոչ արեգակ կար, ոչ օր և ոչ ցերեկ, այլ ամբողջ տարածութիւնը միակերպ կարմրագոյն լոյսով էր ապրում:

Այնտեղ ոչ մի առարկայ չէր շարժվում, համադրութեան միակ էութիւնը ամեն տեղ թափանցող կարմրագոյն լոյսն էր կազմում:

Երկիրը ամայի չէր. նրա մէջ երևում էին ձորեր և բլուրներ, որոնք ծածկված էին բազալտապատ գեղեցիկ ծառերով, բաղնիք և խաղողի ճիւղերը կախվել էին ժայռերից: Սակայն թէ ժայռերը, թէ ծառերը, թէ ծառերի բունները և թէ ընդհանրապէս բոյսերի վայելչակազմ ծոգոնները համարեա թէ թափանցիկ էին և կարծես թէ շինված էին թանձրացած օդից:

յունարէն լեզու սովորելուց: Վերջերս այդ խնդիրը ընկել է ժողովրդական լուսաւորութեան միջնադարի մէջ և, ինչպէս ասում է «НОВОСТИ» լրագիրը, վճովել է զբաւան մտքով: Ուրեմն գոնէ Պարսկաստանից եկած մի քանի ասներն ազատվում են յունարէն լեզուի աւելորդ բեռից:

Մայրաքաղաքի լրագիրները հաղորդում են, որ ժողովրդական լուսաւորութեան միջնադարի մշակել է կանանց չորս դասարանեան ուսուցչական սեկիւնարիաների ծրագիրը: Ենթադրվում է պղծիսի սեմինարիաները բաց անել պետութեան գանազան մասերում՝ ձեռնհաս վարժուիչներ պատրաստելու համար:

Երևանի քաղաքապետ է նշանակված Յովհաննէս Միլի-Աղամախանը, նախկին քաղաքապետ Իսահակի եղբայրը: Երկու անգամ ընտրութիւն նշանակվել էր քաղաքապետի համար. առաջին անգամ ընտրված թեկնածուները ենթարկվեցին կրկնաքուէարկութեան և էլի որոշ ելքի չը հասաւ ընտրութիւնը, իսկ երկրորդ անգամ քուէարկութեամբ ընտրվեց երդուեալ հաստատմամբ Մնացա-կանները, որին չը հաստատեցին: Այժմ նշանակված է արդէն քաղաքապետը:

«РУСЬ» լրագիրը հաղորդում է, որ Ֆրանսիական միջնադարի տուած թերթի համաձայն, Ֆրանսիական դրամապուրէ կայ ուսական ֆինանսների մէջ հետեալ չափով. որւսական ֆոնդերի մէջ կայ 6 միլիարդ ֆրանկ, առևտրական և բանկային հիմնարկութիւնների, արդիւնաբերական և լեռնային ձեռնարկութիւնների մէջ 966 միլիոն ֆրանկ:

Հաւաքարի ժողովրդական ներկայացուցիչները Մուրաշիթի թատրոնում վերսկսեցին: Լսում ենք, որ սիրողների խմբի ժամանակաւոր դեկլարութիւնը յանձն է առել գերասան պ. Ալիխանեանը: Առաջին ներկայացումը տեղի ունեցաւ կիրակի, մարտի 2-ին: Խաղացին Ա. Արքիմանի «Մարդիկ ծրագրեր» պիեսը, Թատրոնը բաւական հասարակութիւն էր գրաւել, չը նայելով եղանակի վատութեանը:

Լսում ենք, որ Հայոց Դրամատիքական Ընկերութեան նախկին ղեկաւոր պ. Մ. Ջաւախքեան, հանգուցեալ Րաֆֆի «Ննիթ» հանրածանօթ վէպը նիւթ առնելով՝ գրել է մի պիէսա «Ննիթ» անունով, որ և շուտով կը ներկայացվի գրաքննութեան ներկայացնելու թղթաւութիւն ստանալու համար:

Թիֆլիսի Ալեքսանդրեան ուսուցչական ինստիտուտի համար առանձին շէնք պէտք է կառուցվէր նոյն փողոցում, ուր գտնվում է հին շէնքը: Բայց այժմ լսում ենք, որ կառուցումը յետաձգվում է, որովհետեւ շինութեան համար անհրաժեշտ գումարը մերժված է առայժմ:

Նորերս Պետերբուրգի վերադարձաւ Թիֆլիսի

Բաղնիք տերէնները, առաւօտեան արշալոյսի նման, հագին նկատելի կարմրագոյն ցոյք էին թափում. ամեն ինչ հիւսնայի էր և կեանքի մարգարեանում անյայտ խաղաղութեամբ գուրգուրված: Փայլուն մտաւորութեան մէջ ընկղմված՝ ամեն ինչ ննջել էր յաւիտեական քնով:

Պարզ օդում ամենաչնչին շարժում անգամ չը կար. ոչ մի ծաղիկ չէր շարժվում, ոչ մի տերեւ չէր ճօճում:

Արմուկներով փակի մօտեցած մարդիկը, տեսնելով այս կարմրագոյն անշարժ տարածութիւնը, ուրախանալով հանդերձ՝ սկսեցին կամացուկ կրկնել.

— Ինչ անդորրութիւն է տիրում այնտեղ և ինչպէս ամեն ինչ ննջել է լոյսի մէջ:

— Այո, այնտեղ հանգստութիւն և յաւիտեանական բուն կայ:

— Գնանք յաւիտեական բուն ողորմութիւն, մի քիչ մտածելուց յետոյ ասացին աւելի յոգեւածները:

Եւ նրանք մտան ջուրը: Ծիածանագոյն փայլի հարթութիւնը, կարծես թէ ցանկանալով դիւրութիւն ապ անցողիներին, յետ քաշվեց և բազմութեան մի մասը անցաւ: Ափում մը՝ նացուղիներն մի անակնկալ տխրութիւն պատճառեց այս, և նրանք սկսեցին գնացողներին յետ կանչել: Սակայն վերջիններից ոչ մէկը ձայն չը տուեց, այլ աշխոյժ կերպով շարունակում էին նրանք գնալ, աւելի և աւելի հրապուրված հիմնալի երկրի կախարհիչ տեսքից:

Գնալիս փախում մնացողները նկատեցին, որ գնացողների մարմինները սկսում են թեթե-

լիս սանիտարական տեսուչ բժիշկ Կ. Ստեփանեան և արդէն ստանձնեց իր պաշտօնը:

ՇՈՒՇՈՒՅԺ մեզ գրում են. «Չը նայած, որ արդէն «Մեծ պահ» չորրորդ շաբաթն է անցնում և շուտով առաջ կը հասնեն զատկական տօները, այնուամենայնիւ մինչև հիմա տեղիս եկեղեցիներում ոչ կանօնաւոր պատարագ է կատարվել երգեցիկ խմբով և ոչ էլ քարոզ խօսվել: Զորահանքի տօներին էլ զուրկ էինք երգեցիկ խմբից: Քանի դեռ գոյութիւն ունէր թեմական դպրոցը՝ կանօնաւոր երգեցիկ խումբ էլ կար և մենք հաճութիւն էինք ունենում լսել նրան: Բայց հիմա՝ քանի որ չը կայ այդ դպրոցը իր խմբով, չը գիտենք ինչու, ժողովուրդը, կարծես, մոռացել է նրա մասին բոլորովին: Չատկական տօներին աւելի է կարիք զգացվում երգեցիկ խմբի, բայց և այնպէս տեղիս հինգ եկեղեցիներից ոչ մէկը չէ մտածում այդ մասին: Չենք կարծում, որ ժողովուրդը խումբ պահելու դէմ որ և է բան ունենար, և եթէ մինչև հիմա ոչ որ հոգ չէ տարել այդ մասին, դա աւելի շուտ երեցիկութիւնն ու հեղուր վարչութեան ծուլութեան պէտք է նկատուի: Ենթադրենք թէ խումբ պահելը կապված է դժուարութեան և ծախքի հետ: Իսկ ինչ մի դժուարութիւն է ներկայանում առհասարակ քարոզ խօսել: Շուշին մի հայաշատ քաղաք է և միջի բնակիչներն էլ բաւական սգիւ: Ուրեմն յայտնի աւելի կարելի կայ կենդանի, միջիթաղի խօսքի: Ո՞վ պէտք է բաւականութիւն տալ այդ պահանջին: Ի հարկէ, ներկայ պայմաններում, — հոգեւորականութիւնը: Իդուր չէ ասված. «Կրկնելու աւելի չէ...», և մենք այդպէս անում ենք ու այդպէս էլ կանենք... Բայց, վերջապէս, մի օր վերջ լինի՞ր է այս բոլորին»...

Շարուրի գաւառի ՎՄՄՄՄՄՄՄ գիւղից մեզ գրում են. «Անցեալ օր անյայտ չարագործները գիւղերով կոտորել են մեր եկեղեցու դրան կողպէքը և գողացել են եկեղեցու արծաթեայ բոլոր իրերը: Գիւղական տանուտէրը ձերբակալեց հերթապահ դարաւույններին, բայց մի քանի ժամից յետոյ բաց թողեց: Հրաւիրում ենք տեղական ոստիկանութեան ուշադրութիւն այդ հանգամանքի վրա»:

ՄԻՄՅԵՐՈՊՈԼԻՏ մեզ գրում են. «Մշակի» № 33-ում տեղիցս հաղորդված էր երգիչ Ջան-պապեանի տուած կօնցերտի մասին: Հաղորդված լուրի մէջ ասված էր, որ իբր պ. Ջան-պապեանը զուտ արդիւնքի 250/-ը յատկացրել է հայոց դպրոցին: Հաղորդված լուրը ձիշդ չէ: Պարսի Ջանպապեանը ոչ մի կօպէկ չէ տուել տեղիս հայոց դպրոցի վարչութեանը: Ձիշդ է, Ջանպապեանը պայման է կապած եղել հայոց դպրոցի վարչութեան հետ և խոստացած կօնցերտի զուտ արդիւնքից 250/-ը տալու, բայց իր խոստումը չէ կատարել, զուտ արդիւնքը գրգռանել է ու հետեցել տեղիցս»:

ՂԱՄԻՆԻՏ մեզ գրում են. «Վերջապէս մի շաբթ ծխական ժողովներից յետոյ, վերաւալ, լուսաւորվել և գերբնական ընաւորութիւն ստանալ: Կարծես թէ այդ մարմինները հաղվում էին այն թափանցող լոյսի մէջ, որով պատած էր Մահի Մարգարէտիւնը:

Հանգստանալու համար անցողիները սկսեցին պառկել այնտեղի ծաղիկների և ծառերի մէջ կամ ժայռերի տակ: Նրանց աչքերը թէև փակված էին, բայց երեսների արտայայտութիւնները կրում էին բաղդի և հանգստութեան այն գրոշմը, որը կեանքի Մարգարէտիւնում չէր կարող տալ նոյն իսկ սերը: Դիտելով այն բոլորը՝ կեանքի մօտ մնացողները ասում էին միմեանց.

— Երկայի երկիրը մեր երկրից լաւ և անոյշ է: Եւ այն կողմը անցողիների թիւը սկսեց աւելի և աւելի սաստկանալ:

Հանգիստաւոր թափուրով գտնւում էր չափահասների և ծերերի բազմութիւնը. մարդիկ կանանց հետ, մայրեր երեխաների հետ, պատանիներ, տղիկներ և այլն: Յետոյ հազարաւոր և միլիոնաւոր մարդիկ մինչև այն աստիճան խմբվեցին խաղաղ դեմտեղի մօտ, որ կեանքի մարգարէտիւնում համարեա թէ մարդ չը մնաց: Այն ժամանակ Վիշնու, որի պարտականութիւնն էր կեանքը պահպանել, զղշաց բարկութեան րօպէին իր տուած խորհրդից, և չիմանալով թէ ինչ պիտի անել, ներկայացաւ ամենակարող Բրամանյին:

— Արարիչ, — ասաց նա, — փրկի՛ր կեանքը: Մահի երկիրը այնքան պարզ, գեղեցիկ և բազալտաւոր եւ դարձրել դու, որ ամենքն էլ գաղթում են իմ թագաւորութիւնից:

Ղինում, փետրվարի 21-ին, ընտրվեցին երեց-փոքներս ս. Առաւօտամօր և ս. Լուսաւորիչ եկեղեցիների համար: Առաջինի համար ընտրվեց 62 ձայնով ընդդէմ 2-ի պ. Անդրէաս Ֆիլիանցը, իսկ երկրորդի համար — 63 ձայնով ընդդէմ 1-ի պ. Կարապետ Աղաբախան: Երկուսն էլ երիտասարդ են. ցանկանում ենք նրանց աշխուղութիւն»:

«Մշակ»-ի ներկայ համարի հետ ուղարկում ենք մեր բոլոր բաժանորդներին «Проводник» ընկերութեան յայտարարութիւնը կրկնաօրիկներին մասին:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԵՏԻՐԱՅՄԻ ԵՈՒՐԱՅԻ

Ֆրանսիական գրահաւորութիւններ. «Liberte» լրագիրը հաղորդում է, որ ապրիլի սկզբին Տօնիկն պէտք է ուղարկվի ինժեներային օֆիցերների մի նշանաւոր խումբ հին ամբուլթիւնները նորոգելու և նորերը կառուցանելու համար երկրի գնահատան տեղերում: այդ ամբուլթիւնները պէտք է հարկաւոր դէպքում, ծառային իբրեւ ապաստարան գաղթականութեան սպիտակ ազգաբնակչութեան համար:

Բալթիական եսկապայի դեր. «Eclair» լրագրի աշխատակիցը հաղորդում է իր մի հետաքրքիր խօսակցութիւնը, որ առնեցել է մի ուսուցչի հետ: Սեկստուարի վետերանի հետ: Այդ գնեքալը պատկանում է այն անձանց թիւին, որոնք առանձին հետապնդութեամբ պահանջում էին շուտով պատերազմիկ պատրաստութեան մէջ դնել բալթիական էսկադրան և անմիջապէս աւարտել ուսական բոլոր շինվող պատերազմական նաւերի կառուցումը: Այդ նաւատորմը երկիւղ ազդող պատերազմիկ ոյժ կարող է ներկայացնել և պատրաստ կը լինի կրթվայից հետաւոր-Արեւել դուրս գալ յուլիսից ոչ ուշ: Ծանապարհին նրա հետ կը միանայ ծովային Վերինիւտի էսկադրան: Բալթիական նաւատորմը կը տալ Թուսստանի բանական գերաւորութիւն Եսկադրայի ծովային ոյժերի վրա, ի հարկէ, այն պայմանով, որ Պորտ-Արտուրը և նրա մէջ գտնվող ուսական էսկադրան ծառային իբրեւ գործողութեան հիմք: Անա ինչով է բացատրվում այն հանգամանքը, որ կապուցեցները ուղղել են Պորտ-Արտուրի դէմ իրանց բոլոր ջանքերը: Եսկադրաների ձեռնարկութիւնը դժուար է և վտանգաւոր: Եթէ նրանց աշխուղ նոյն իսկ պաշարել և ցամաքի կողմից կտրել Պորտ-Արտուրը, բերդը, իր ունեցած պաշտպանողական միջոցներով, դէմ կը դնէ պաշարման և կը դիմանայ մինչև բալթիական էսկադրայի հասնելը: Եսկադրան ծրագրերը կարող էր հեշտութեամբ աշխուղել չինացիների հետ ունեցած կռուի մէջ, բայց նրա իրագործումը աւելի բարդ է, երբ պէտք է գործ ունենալ լուրջ հակառակորդի հետ: Ներկայումս եսկադրաները հետզհետէ կորցնում են բոլոր այն առաւելութիւնները, որ նրանք ձեռք էին բերել իրանց յարձակման յանկարծակաւութեամբ:

— Միթէ բնդ մօտ այլ ևս ոչ որ չէ մնացել — հարցնեց Բրաման:

— Մի պատահի և մի աղջիկ է մնացել, Տէր իմ: Այս երկու արարածները չափազանց սիրում են իրար, և եթէ չեն ցանկանում յաւիտեական հանգստութիւն վայելել, պատճառն այն է, որ չեն ուզում փակել աչքերը, որպէս զի կարողանան միշտ միմեանց տեսնել:

— Էլ ինչ ես ուզում:

— Մահի երկրի գեղեցիկութիւնը և բազալտաւորութիւնը անմահականութիւն, ապա թէ ոչ այս երկուսն էլ կը թողնեն ինձ և կը հետեան միմեաներին, երբ սրանց սիրոյ գարունը կանցնի:

Բրաման մտածեց և ասաց.

— Մահի երկրի գեղեցիկութիւնը և բազալտաւորութիւնը անմահականութիւն, ապա թէ ոչ այս երկուսն էլ կը թողնեն ինձ և կը հետեան միմեաներին, երբ սրանց սիրոյ գարունը կանցնի:

Եւ այս ասելով, Բրաման խաւարեց հիւսեց անթափանցիկ մի հաստ վաւաղութիւն, ապա ստեղծեց երկու սարսափելի արարածներ, որոնցից մէկը վիշտ անունն էր կրում, իսկ միւսը Երկիւղ, և սրանց հրամայեց, որ վաւաղութիւնը կտրեն գետնից մօտ:

Այնուհետեւ Կեանքի մարգարէտում կեանքը սկսեց աճել, որովհետեւ Մահի երկիրը թէպէտ առավելաւ նման մարդու, հանգիստ և բազալտաւոր էր, սակայն գետնիցից մարդիկ վախեւում էին:

Տիւրուհան

Կ
 Գ
 ո
 Ղ
 Թ
 Հ
 Լ
 Դ
 Զ
 Փ
 Է
 Լ
 Ֆ
 ս

 ց
 պ
 Ը
 ա
 Պ
 պ
 Բ
 ն
 հ
 ն
 ւ
 Լ

 Ե
 Մ
 ն
 Գ
 ց
 և
 հ
 Բ
 Ղ
 Բ
 Թ
 ն
 1
 ժ
 ձ
 Բ
 Վ
 Բ
 ա
 ()
 ա
 ն

 և
 Ի
 ց

 հ
 Գ
 Բ
 ա
 ա
 Լ